

DISK

yeraltı
maden-iş

ZONGULDAK..

**KADERİNİ
SENİ
YARATANLAR
BELİRLEYECEK!**

**yeraltı
maden-iş
sendikası**

**yeraltı maden-iş
yayımları**
eğitim dizisi: 1

GMK Bulvarı Eti Apt. 45/11 Maltepe/Ankara
Tel: 231 69 35 Fax: 231 14 21

---

hazırlayanlar: yaşar kanbur, çiğdem çıdamlı

---

dizgi ve baskı:
karşı ltd. şti. 425 39 20 ankara

"Sen aziz şehrim
Uykusuz yaşadığımı bilmelisin
Bütün işçilerin
Saçak altında uyuduğu bir saatte
Ben mızıkça çalarak geçiyorum sokaktan
Sen aziz şehrim
Ellerim gözlerim kadar benimsin
....."

Rüştü ONUR

Zonguldak'ın edebiyatımızdaki Onur'u sayılan Rüştü, yaşamının henüz 22. yılında dünyadan göçüp giderken, doğup büyüdüğü kentini şiirleriyle ölümsüzleştirmişti. O, yaşadığı kentle, bu kente hayat veren maden işçileriyle etle tırnak gibiydi. Bu gerçekliği, Zonguldak'ı bir "aziz" mertebesine yükselterek, onu elleri gözleri gibi bir parçası sayarak dile getirmesini bilmişti. O bir şairdi ve bu sahiplenme duygusunu mısralarıyla gösterdi. Ya biz!

Bugün madenleri kapatacağını ya da özelleştireceğini vaatmetmeyen siyasetçinin başbakan adayı bile olamadığı Zonguldak'ımızı yüzelli yıldır kanımızla terimizle var eden biz maden işçileri, kara bahtlı şehrimizi; aşımızı, işimizi, geçmişimizi ve geleceğimizi ne kadar savunabileceğiz?

**ZONGULDAK'IN KADERİNİ
ZONGULDAK'I YARATAN VE BUGÜNE
GETİREN MADENCİLER
BELİRLEYECEKTİR!..**

Ömrü boyunca maden ocağının önünden, çatırdayan tavanın, sarma direklerin altından geçmemiş;

Atadan dededen kalma Allaha emanet kafeslerle 300-500 metrelik kör kuyulara bir kerecik bile inmemiş;

Yeraltında, dizlerinin üstünde, sulara bata çıka çalışmamış;

Her an göçükle, grizuyla, her an ölümle yüzyüze kalmamış;

Her sabah evinden helalleşerek çıkıp, her akşam 'bugün de sağız çok şükür' diyerek evine dönmemiş kimseler;

Siyasetçiler, bürokratlar, sözümona aydınlar, okumuşlar, bakanlar, başbakanlar, yani maden ocağını televizyon filmlerinden, kömürü şöminelerinden başka yerde görmemiş bilumum kalantor zevat, yıllardır Zonguldak'ın kaderi ye geleceği üzerine raporlar hazırlıyor, nutuklar atıyor, hayali projeler ve kurtarma planları yapıp satıyor.

Sayın baylar,
şunu kafanıza iyice sokun ki;

Zonguldak sadece, siz rahatı
yerinde, yediği önünde yemediği
arkasında beylerin üzerinde ahkam
kestiği verimlilik raporları,

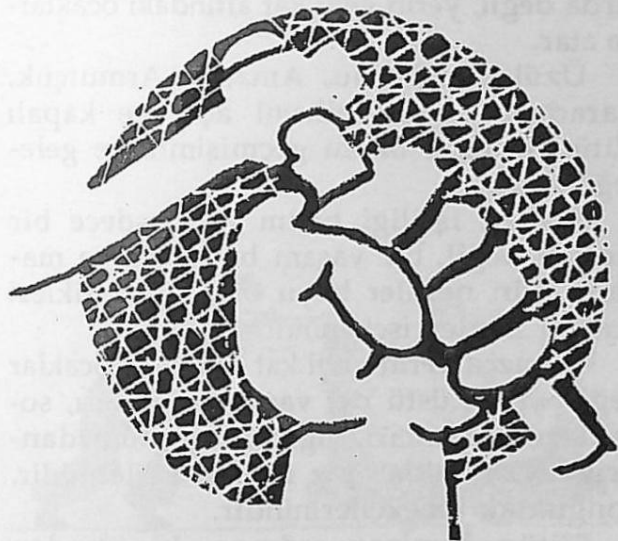
Zonguldak, adam başına düşen
kömürün tonu ve zarar hesapları,

Zonguldak kuşe kağıtlara basılan
rakamlar ve istatistikler değildir.

Zonguldak hele hele, "Bırakın
havzayı, Amerika'dan ocak satın alın"
diye işkembe-i kübradan konuşan
kendini bilmezlerin üzerinde laf
söyleyeceği bir yer hiç değildir.

2

**ZONGULDAK'IN KADERİ HAKKINDA
KONUŞMAK
SADECE ZONGULDAK'I YARATAN VE
BUGÜNLERE GETİREN MADEN
EMEKÇİLERİNİNDİR.**

Zonguldak bizim nesiller boyu süren yaşam kavgamızdır.

Zonguldak bizim beşiğimiz, vatanımızdır.

Atalarımızın dedelerimizin, daha dün aynı mendilin üstünde zeytin-ekmek yediğimiz arkadaşlarımızın kemiklerinin mezarıdır.

Dullarımızın, yetimlerimizin göz yaşıdır, ağıt taşıdır.

Zonguldak, 150 yıldır ciğerlerimize dolan kömür tozu, taş tozudur.

Umudumuz, hasretimiz, ekmeğimiz ve namusumuzdur.

Zonguldak'ın kalbi limanlarda, sahile uzanan yollarda lüks mağaza ve lokantalarda değil, yerin yedi kat altındaki ocaklarda atar.

Üzülmez, Kozlu, Amasra, Armutçuk, Karadon, Gelik velhasıl açık ve kapalı bütün ocaklar bizim geçmişimiz ve geleceğimizdir.

Maden işçiliği bizim için sadece bir meslek değil, bir yaşam biçimidir ve maddencilerin nesiller boyu ömür tükettikleri ocaklar maden işçisininindir.

Yalnızca yerin yedi kat altındaki ocaklar değil, yerin üstü de; vardiya çıkışları, sokakları, limanları, ağaçları ve meydanlarıyla Zonguldak biz maden işçilerininindir. Zonguldak emekçilerininindir.

Bütün bunlara rağmen, biz maden

işçilerinin, Türkiye işçi sınıfının en kahırlı işinde çalışanlarının 150 yıllık tarihi Zonguldak'a niçin sahip çıkamadığımızın açık aynasıdır.

Zonguldak'ın kalbi 'Yanar Taş'a 150 yıldır el koyanların bir yazgı gibi dayattıklarını kırıp parçalayamamız, onu sadece bir ekmek teknesi olarak görmemizi getirmiştir.

Oysa Zonguldak'ı bir ekmek teknesi olarak görmeyip, insanca yaşanılan bir kent haline getirmek gerekmektedir.

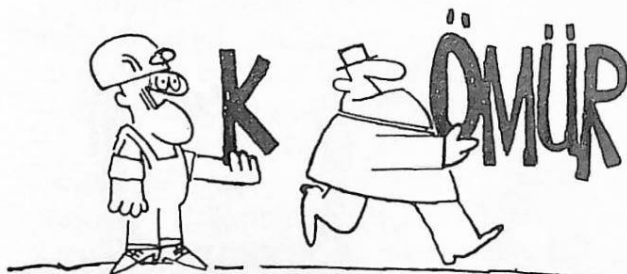
Bu da sadece ve sadece bu kenti yaratanların, bu kenti sıfırdan bugüne getirenlerin elindedir.

Bizlerin ellerindedir.

3

ZONGULDAK KÖMÜRÜNÜN ATEŞİ
BİZ MADENCİLERİN DIŞINDA HERKEŞİ
ISITMIŞTIR. OYSA BU ATEŞ EN ÇOK
BİZİM HAKKIMIZDIR ÇÜNKÜ
MADENCİLERİN CANI PAHASINA
ÇIKARILMAKTADIR.

HASRET..

Bizim atalarımız, bundan 150 yıl önce daha Osmanlının köylüsü kömür nedir bilmezken, İngiliz, Rum ve Fransız kumpanyaları, Galata bankerleri hesabına, ocak ağızlarında derme çatma kulübelerde, defne diplerinde yatarak, grizu gazını tavukla ölçerek her yıl küfelerle 50 bin ton kömür çıkarmıştır yeryüzüne.

Bizim atalarımız, köylerinden jandarma süngüsünün ucuyla toplanıp, sabahın köründen gece yarısına kadar dayak zoru ile, insanlık dışı koşullarda çalıştırıldıkları için sıtmadan hastalıktan kırılmış, kocamadan ecele tanışmışlardır. Paşaların beylerin yüzüne dolmasın diye kömür tozunu kanlarıyla sulamışlardır.

Zonguldak havzasını, o zamanın parasıyla 30-40 kuruşa, İngilizlere kiralayan, Fransızlara peşkeş çeken Osmanlı beyleri, paşaları, tastamam bugünkü gibi bizim geleceğimiz hakkında Zonguldak'ta yaşayanlara ve Zonguldak'ı varedenlere birşey sormamış, her türlü kararı kömürle ısınan konaklarda-salonlarda verip, dayak ve süngü zoruyla atalarımıza uygulatmıştır.

Bu kölecilik zihniyeti, bu zulüm düzeni öylesine yerleştirilmişti ki, angaryayı yasaklayan ve ocak ağızlarında işçi koğuşları yapılmasını öngören Dilaver Paşa Nizamnamesi bile madencilere çok görülmüş ve ancak yıllar sonra yürürlüğe konabilmiştir.

Bu Dilaver Paşa Nizamnamesi'nin hikayesi gayet ilginç ve ibret vericidir. Aynı dönemde Osmanlı devletini kurtarmak için Mustafa Reşit Paşa'nın yayınladığı Gülhane Hattı Hümayunu Osmanlı için ne ise, Dilaver Paşa Nizamnamesi de Zonguldak için odur. Çünkü ne Mustafa Paşa Osmanlıyı kurtarabilmiştir, ne de Dilaver Paşa Zonguldak'taki esaret düzenini kırabilmiştir. Ne Mustafa Reşit Osmanlıyı kurtarmaya kalkan ilk ve son paşadır, ne de Dilaver Paşa... Biri devleti diğeri Zonguldak'ı kurtarmak adına uluslararası şirketlerin çıkarlarının savunuculuğunu yapmaktan öteye geçmemişlerdir.

Daha sonra da kimi paşalar, siyaset adamları ülkeyi ve milleti kurtarmak adına çeşitli girişimlerde bulundular ve her ne hikmetse bizleri kurtarmaya kalkan herkes bizim sırtımıza oturdu ve bizlerin rızkını alıp zenginlerin, patronların ceplerini doldurdu.

Paşaların bu kendinden menkul tepeden inme "kurtarıcı" tutumları çeşitli siyaset ve işadamlarının şahsında bugün de ca-

pacanlı yaşamaktadır.

Osmanlının yıllar süren angarya ve zulmü daha sonra bastonlu İttihatçılar tarafından da aynen uygulanmış, suyun başını kim tutarsa tutsun, madenciler adam yerine konmamış, hiçbir şey sorulmamıştır. Bizlerin payına her dönemde, yoksulluk, hastalık, açlık, angarya ve ölüm düşmüştür.

Ta 1908'e kadar, bu amansız çark biz madencilerin kanıyla, canıyla beslenen bir gulyabani halinde durmaksızın işlemiştir.

4

1908 ZONGULDAK DİRENİŞİ- MADENCİLERİN İLK DİRİLİŞİ. BİR GAMBOT DOLUSU OSMANLI ASKERİNİN GERİ ÇEKİLİŞİ.

Zonguldak madencilerinin 1908 yılındaki ilk direniş, tıpkı 1965 ve 1990'da olduğu gibi dillere destan, yüreklere umut, zalime-yolsuza korku salan bir silkiniftir.

1908 yılı sadece Zonguldak'ta değil, Osmanlı'nın dört bir tarafında, ilk grev ve direniş ateşlerinin yakıldığı bir tarihtir. Bu tarihte, hastane yapımı için kendi ücretlerinden para kesilmeye kalkışılan Zonguldak madencileri bu uygulamaya itiraz etmiş ve ayaklanmışlardı. Direniş, ilkin demiryolunun maden işçileri tarafından kesilmesiyle başlamıştı. Daha sonra hep birlikte ocaklara yürüyen madenciler tüm Zonguldak'ı yerinden oynatmışlardı.

O tarihte Zonguldak havzasının büyük bir kısmında at koşturan sömürgeci Fransız şirketi tatlı karı tehlikeye girince hemen Osmanlıya koşmuştu. Korku dağları sarmış, Frenk patronları saklanacak delik aramışlardı. Ancak Fransız kapitalistlerinin yardımına, İttihat ve Terakki hükümeti yetişmiş, hemen bir gambot dolusu askeri madencilerin üzerine sürmüştü. Ama madenciler bir kere ocağın karanlığından çıkmışlardı ve haklarını almadan da girmeyeceklerdi. Direniş bir gambot Osmanlı askerine rağmen devam etmiş ve madencilere boyun eğdirilemeyeceği anlaşılınca, hastane parasının ücretlerden kesilmesinden vazgeçilmişti.

5

**ÜRETEN BİZİZ. KARARLARI VEREN
ONLAR.
BÜTÜN DEĞERLERİ YARATAN BİZİZ.
TÜKETEN ONLAR**

Bizim paşalarımızın beylerimiz, yani her daim suyun başını tutan egemenlerimiz, biz madencileri yerli ya da yabancı sermayenin çıkarları için ezmesi, boyunduruk altında tutması ve ölüme mahkum etmesi her dönemde geçer akçedir.

Önce İngiliz ve Rum sonra Fransa kumpanyaları için angarya altında tutulan, süngü zoruyla çalıştırılan atalarımız, 1. Cihan Harbi sırasında da Alman savaş gemilerine kömür üretilmesi için insanlık dışı koşullara maruz bırakılmıştır. Kararlar Zonguldak'a yerleşen Alman Askeri Komisyonu tarafından verilmiş ve Osmanlı zabitleri aracılığıyla uygulanmıştır.

Yani bugün IMF ve Dünya Bankası'nın direktifleri doğrultusunda, uluslararası tekellerin çıkarları için havzanın kaderi hakkında kararlar verilmesi yeni bir uygulama değildir. Ta göbeğinden yabancı şirketlere, uluslararası tekellere bağlı olan egemenlerimiz, her dönemde, Zonguldak'la ilgili kararları bizlerin değil, sermayenin çıkarlarına göre belirlemektedir. Madencilere hiç mi hiç sormadan tekellerin talimatları doğrultusunda yerine getirmektedir.

Cumhuriyet dönemi geldi de ne oldu? Padişah gitti, Özal gibi cumhurbaşkanları geldi. Saraylar yıkıldı, köşkler yapıldı. Sadrazamların adı başbakan oldu, bakanlar nazırların yerine geçti. Artık mecelle yok kanun var. Şeriat yok sözüme laik hukuk var. Ferman yerine kararname çıkarılıyor, angaryalar ücret karşılığında uygulatılıyor. Görünüşte çok şeyler değişti gökkubbenin altında. Ama özünde değişen çok az şey var. Sermayenin hükümranlığı gelişerek devam ediyor. Bizim memleketimizde hala bu ülkenin çocuğu olmak değil, ecnebi olmak para ediyor.

Sömürü soygun düzenin de azalma mı var? Asla!

Yolsuzluk, rüşvet, adam kayırmacılık, partizanlık yani bilcümle musibet azaldı mı? Tövbe!

"Köylü milletin efendisidir" diye vecizeler üretenler, babalarımıza şapka giymeyi öğretiler ama madenlerin kaderi konusunda birgün olsun adam yerine koyup söz sahibi yaptılar mı? Zinhar!

Velhasıl, Cumhuriyet dönemi de öz olarak Osmanlıdan farklı olmadı. Her türlü karar biz maden işçilerinin dışında pişirildi ve yememiz için soframıza kondu. Biz kabul edelim ya da etmeyelim, bizim hayatlarımıza mal olan bu kararlar süngü zoruyla uygulandı. Cumhuriyetin ilk yıllarında madencilerin hayatında hiçbir

gelişme olmadı.

İkinci Cihan Harbi sırasında getirilen yeni bir "Mükellefiyet" kararı egemenlerin çıkarları doğrultusunda uygulamaya sokuldu. 1946 sonrası Marşal Planı doğrultusunda havzaya getirilen sosyal yardımlar da aynı zihniyetle, biz maden emekçilerini tamamen devre dışı bırakan bir tarzda, yukarıdan aşağıya yürürlüğe kondu.

Madencilerin düşüncesi bile alınmadan inşa ettirilen sinemalardan spor salonlarına kadar tüm tesislerin harcamaları nihayetinde bizim yarattığımız değerlere el konularak yapıldı ama bu olanaklardan sadece pek sayın yönetici takımı yararlanabildi. Osmanlının madenciyi hiçe sayan, tepeden inmece ve dayatmacı devlet anlayışı, madencilerin sendikal örgütlenme girişimleri karşısında da aynen uygulamaya sokuldu ve alelacele devlet güdümünde bir Amele Birliği kurduruldu.

**BİZİM HİÇ Mİ SUÇUMUZ YOK?
MARTOFİKLE KÖMÜRÜ
SÖKERCESİNE HAKLARIMIZI
KOPARIP SAVUNABİLDİK Mİ?
EMEĞİMİZİN HAKKINI
KORUYABİLDİK Mİ?**

Peki biz, kuşaklar boyunca bu zorbalığa ve saldırılara karşı ne yapabildik?

Kendisi olmasa hiçbir işin yürümeyeceğini sanan ve bizden boyun eğip sessizce çalışmamızı bekleyen bürokratlara, yöneticilere karşı tepkimizi her zaman gösterebildik mi?

Onyıllar boyunca canımızı, kanımızı verdiğimiz, grizu ateşlerinde tutuşup göçüklerinde öldüğümüz, kömürüyle birlikte yandığımız, diri diri gömüldüğümüz madenlerin kaderi için sesimizi yükseltebildik mi?

Bugüne kadar üç-beş yılda bir değişen yöneticilere, hükümetlere; "Biz burada yüzelli yıldır yaşıyoruz. Zonguldak için neyin iyi, neyin kötü olduğunu herkesten daha iyi biliyoruz. Bunun için havzanın geleceği hakkında söz ve karar sahibi olmak istiyoruz. Bu havzayı yaşatmak ve insanca yaşamak istiyoruz." diye örgütlü gücümüzle haykırdık mı?

Haklarımızı martofikle kömürü sökercesine koparıp almaya giriştik mi? Aldıklarımızı savunabildik mi?

Her iktidar döneminde, madenlerden Ankara'daki yüksek bürokratlara karşılıksız giden tonlarca kömürün, lavvarlarda kaybolan, polis-mafya ilişkisi içinde kaçak ocaklardan çıkarılıp satılan tonlarca kömürün, sadece elekler değiştirilmediği için atık maddelere karışıp

kaybolan tonlarca kömürün hesabını vermeden bizi suçlamaya kalkışanlara, zararın faturasını bizlere çıkarmaya girişenlere, hakettiği cevabı verebildik mi?

Hepimizin ortak mücadelesini parçalamak için, bizleri yerli yabancı, yeraltı-yerüstü işçisi, işçi-mühendis diye bölmeye girişenlerin yörecilik, hemşericilik gibi ayrımları yaratanların karşısına tek bir yürek tek bir yumruk gibi her daim dikilebildik mi?

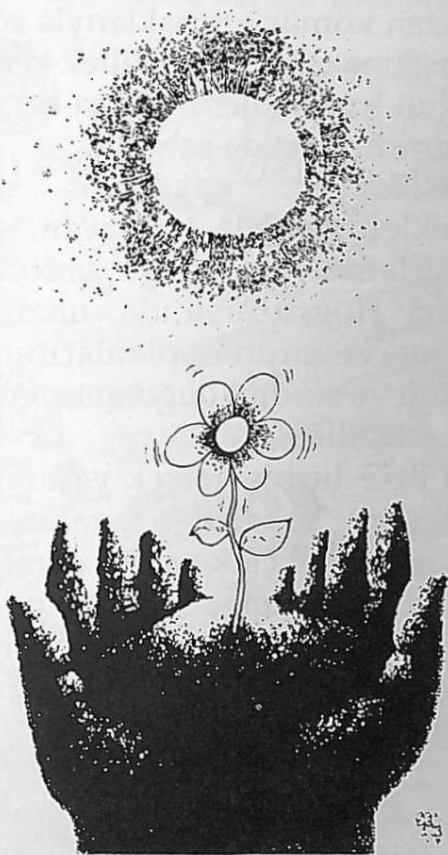
Yeraltı-yerüstü işçilerinin verimliliğinin kıyaslamasından önce yıllar boyunca tekellere değerinin altında sattığınız kömürün hesabını verin diyebildik mi?

Onlar bizim ocaklarımızı yerli-yabancı demeden Japonlardan Fransızlara, İngilizlerden en son Çinlilere kadar pazarlamaya girişirken biz kendi aramızda yerli-yabancı ayrımını yok edebildik mi?

Sadece kendi çıkarlarımızı değil, bizim gibi her an azrailin gölgesinde çalışan tüm madencilerin ortak çıkarlarını savunabilecek birliğimizi ve sendikal örgütlenmemizi yaratabildik mi?

7

**ZONGULDAK'IN SORUNLARINI
SADECE ZONGULDAK'DA YAŞAYAN
VE ZONGULDAK'I YARATAN BİZLER,
BİZ MADEN İŞÇİLERİ ÇÖZEBİLİR!...**

● Kazmayı tutma ve sallama becerisine, konveyörleri, bantları, makineleri işletme becerisine sahip olan; domuz damını kurma yetkinliğini taşıyan biz maden işçilerinin beyinleri, kendi kaderimizi belirleme ve kendi kendimizi yönetme yetkinliğine de sahiptir.

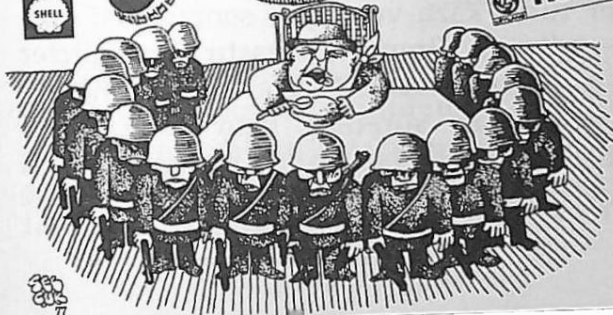
● Tabiatın tonlarca ağırlığının altından kömürü tırnaklarıyla sökerek gün ışığına çıkarabilen yürek kendi geleceğini kendi ellerine alma cesaretine ve kararlılığına da sahiptir.

● Bizler yaşanan somut gerçeklerden yola çıkmayan, sadece iktidarların ve sermaye sınıfının talepleri doğrultusunda hazırlanan yatırım ve üretim planlarının ağır yükünü ve sorumluluğunu taşımak zorunda değiliz.

● Bize hiçbir gerçek yaşam şansı vermeden; "madenleri bırakın, çiçek yetiştirin, balıkçılık yapın" deme cesareti gösterenlere, onlardan daha yürekli ve kararlı bir tavırla değerlerimizi savunacağımızı göstermeliyiz.

8

YILLARDIR OCAKLARIMIZI
ULUSLARARASI TEKELLERE
PAZARLAMALARI YETMEDİ.
ŞİMDİ DE IMF PATENTLİ
ÖZELLEŞTİRME-
KÜÇÜLTME-KAPATMA

SALDIRISI VAR.

Eskiden kimse bizi seçimler dışında hatırlamazken şimdi nerede ise madenleri kapatacağını yada özelleştireceğini söylemeyen hiçbir siyasinin başbakan olma şansı yok gibidir. Madenlere uzun yıllar hiç bir yatırım yapılmazken, şimdi her gün madenlerin kapatılması için çeşitli yatırımlardan söz edilmektedir.

Yıllardır madenlerdeki teknolojik yenilenme için uluslararası şirketlerin verdikleri krediler ya uluslararası maden tekellerinin araştırma bürolarına devredilirdi ya da başka alanlarda kullanılırdı. Madenlerin verimliliğini sağlanması için bugüne kadar yapılmayan etüdler, araştırmalar ve projeler bugün madenlerin özelleştirilmesi için gündeme getirilmektedir.

Alınan tüm yabancı kredi ve yardımlar bir yanıyla faizli borçlar olarak bizlerin sırtına yüklenmektedir. Diğer yandan yabancı ülkelerinin proje bürolarına yeni kazanç kapıları açılmaktadır.

Bütün bunlar yapılırken bizlere hiçbir şey sorulmamaktadır ama bütün bunların ceremesi bize yüklenmektedir. Yıllardır her türlü kaza ve göçük sonrasında; "**bu yer altında süren bir savaştır, yeni güçler seferber edilecektir**" diyerek bizim hayatlarımızı öne sürenler, hem Zonguldak'ı sıfırdan yaratan biz maden işçilerine güven duymamaktadır, hem de bizim teknik kad-

rolarımız plan ve program yapımından dışlanmaktadır. Bunlar da yetmezmiş gibi politik nedenlerle yapılan kadrolaşmaların faturası da bizlere yüklenmeye çalışılmaktadır.

**Bu ne büyük bir düşmanlıktır!
Madencilere duyulan bu kin nedendir?**

Amerika, Afrika ve Avusturalya maden ocaklarının patronları daha çok kâr etsin diye IMF'nin dayattığı özelleştirme, küçültme ve de kapatma politikaları biz maden işçilerini, ailelerimizi ve çocuklarımızı hiç hesaba katmaz mı?

**Bizi üç-beş kuruş vererek ağzımıza
bir parmak bal çalarak
susturacaklarını sananlar, bizi erken
emeklilik sistemiyle geçtiğimiz yıllarda
"Süper Emekli"lerin yaşadığı sefilliğe
sürüklemek isteyenler maden işçisinin
öfkesinden becerisinden ve hergün
ölümle yüz yüze yaşama cesaretinden
çekinmez mi?**

Yıllardır sözü edilen ve yeni hükümet tarafından ısrarla gündeme getirilen özelleştirme saldırısına karşı ocaklarımızı savunmak biz maden emekçilerinin atalarımıza ve çocuklarımıza karşı namus

borcudur.

Ancak ocaklarımız savunmanın yolu kallavi bir kayayı kör bir kazmayla kırmaya girişmek babından olmamalıdır. Çünkü bu saldırı çok yönlüdür. Bir yanda zarar hesapları, uzman rakamları ve uluslararası maden tekellerinin cazip teklifleri vardır. Diğer yanda, bizi bölmeyi, örgütlülüğümüzü zayıflatmayı, bizi birbirimize düşürmeyi hedefleyen tazminat ve ödeme planları bulunmaktadır.

Basın yayın onların yanındadır. Zonguldak'ın ne tarafa düştüğünü bilen bilmeyen yazar çizer takımı, Özal mantığıyla donanmış üç buçuk akıllı siyasetçi ve yorumcular her gün madencilerin aleyhinde atıp tutmaktadır. Örgütlülüğümüz yeterli değildir. Sendika yöneticileri birçok yönden yıpranmış ve etkisiz hale gelmişlerdir.

Bizim dağlar gibi sağlam yüreğimiz var.
Doğru.

Bizim 1908'lerde, 1965'lerde 1990 kışında sınanmış ve yüzümüzü kara çıkarmamış bir mücadele azmimiz var.
Doğru.

Biz biraraya geldik mi zalimin ensesinde dolaşan kınından çekilmiş bir kılıç gibiyizdir. Bu da doğru.

Peki kazanmak için bütün bunlar yeter mi? **HAYIR!**

Kazanmak ve kazandıklarımız koruya-

bilmek için iki şeye daha ihtiyacımız var: **Birincisi** domuz damı kurarcasına sıkılanmış bir örgütlülük...

İkincisi, yıllardır madenlere karşı sürdürülen, "zarar ediyor, özelleştireceğiz, kapatacağız" yaygaralarını boşa çıkaracak ve hepimizin malı olan madenleri yaşatacak bir yatırım ve üretim planı...

Zonguldak'a sahip çıkabilmemizin birinci koşulu, yönetiminde biz maden işçilerinin iktidar olduğu bir sendikal örgütlülüğü yaratmamızdan geçmektedir. Bizler, Zonguldak'ın kalbi olan ocaklarda, kuyularda, atölyelerde, lavvarlarda çalışanlar kendi aramızda güçlü bir birlik yaratamadığımız sürece kazanma şansımız yoktur. Bu birliğimizi sınıf çıkarları temelinde yapacağımız sendikal eğitimle sıkımalı ve güçlendirmeliyiz.

Sendikal eğitimi çatal direğin götünün nereye otutulacağı, çintinin nasıl açılacağı, domuz damının nasıl kurulacağı vs. gibi mesleki eğitimle sınırlı olarak düşünmemeliyiz. Bizim için eğitim, işyerinden başlayıp içinde yaşadığımız düzene kadar tüm konular hakkında bilgi edinilmesi ile başlamalıdır.

Sınıf çıkarlarımız ve haklarımızı öğrenilmeli ve haklarımızın kazanmanın yolları bellmelidir. Giderek bizi ilgilendiren her konuda değerlendirmeler yapıp kararlar üretecek düzeye gelmek ve kendi

kaderimiz hakkında belirleyici hale gelmek sınıf eğitiminin vazgeçilmez hedefi olmalıdır.

Çünkü biz kendi kendimizi yönetmeyi öğrenemezsek, kendi haklarımızı savunmayı bilmezsek, her zaman bizi yönetecek birilerine ve avukatlara ihtiyaç duyarız.

**Sendikal eğitim ve bilgiyle birlikte,
işyerlerinden başlayan ve
sendikamızda biz madencilerin söz
ve karar sahibi olmasını hedefleyen bir
örgütlenme çalışmasını
gerçekleştirmeliyiz.**

**İşyerlerinde, ocak ocak, vardiya
vardiya, ünite ünite örgütlenerek
sendikamızın temel taşlarını
örmeliyiz. Bu örgütlenmelerle, bir
yandan güncel sorunlarımıza acil
çözümler üreterek uygulamaya
koymalı, diğer yandan bu
çalışmalarımızı sendikamıza
taşımalıyız.**

ÖZELLEŞTİRMEK, KAPATMAK ÇÖZÜM DEĞİLDİR! İŞTE ÇÖZÜM İŞTE ÇARE:

SÖZ-YETKİ-KARAR ZONGULDAK MECLİSİ'NE

Köyleriyle, ilçeleriyle ve merkeziyle Zonguldak tam bir maden şehridir. Madenlerde 40 bine yakın madenci çalışır ama bir milyondan fazla nüfusu olan Zonguldak'ta madenlerle ilişkisi olmayan yok gibidir. Bundan dolayı madenlerdeki en küçük bir gelişme tüm Zonguldak'ı derinden etkiler. Yeraltındaki en küçük bir sarsıntı yerüstünde depremler yaratır. Bundan dolayı madenlerle, madencilerle ilgili her türlü politika Zonguldak'ın tümünü gözönünde bulundurmalıdır, herkesin geleceğini garanti altına almalıdır.

1- Bu yüzden maden ocaklarının kapatılması halkın malı olan madenlerin tekellere satılması asla düşünülmemelidir.

2- Ocakların verimsizliği TTK'nın zarar etmesi, istihdam fazlası, gibi tarihsel ve siyasal temellere sahip noktaların açıklığa kavuşturulması; şok bir yatırım ve üretim planının oluşturulması ve uygulanması, tüketim ve dağıtımın denetlenmesi için Zonguldak halkının tümünü temsil edecek bir Zonguldak Meclisi oluşturulmalıdır.

3- Bu meclis;

a) Üretim sürecinin bilgisine sahip olan madencileri gerçek anlamda temsil edecek sınıf ve kitle sendikal anlayışının ilkelerini hayata geçiren bir sendikal örgütün temsilcilerinden,

b) Madenci bilimine sahip olan ve bu bilimi halkın ve madencilerin yararı için madenlere taşıma amacını ilke edinen mühendis ve teknik adamların temsilcilerinden,

c) Tüm Zonguldak halkının gerçek temsilcilerinden oluşan ve tüm Zonguldak'a hizmet götürmekle yükümlü olan; Amasra'dan Alaplı'ya, Devrek'ten Yenice'ye, Zonguldak'tan Çaycuma'ya, Kozlu'dan Kilimli'ye... kadar tüm belediye yönetimlerinin temsilcilerinin katılımıyla oluşturulmalıdır.

● Bu meclisin bileşimi ve çalışma tarzı Zonguldak halkının çıkarları doğrultusunda ve bağımsız olarak belirlenmelidir.

● Zonguldak havzasıyla ilgili bugüne kadarki bütün yatırım ve üretim planları ilk elden iptal edilmeli, sermayenin değil, havzanın ve emekçilerin ihtiyaçlarını esas alan kısa zamanda etkili olacak bir "şok plan" yapılmalı ve uygulanmalıdır.

● Yeni bir istihdam ve kurum içi işbölümü politikası Meclis tarafından gecikmesizin belirlenmeli uygulanmaya so-

kulmalıdır.

● Üretimden nakliyata, iş emniyetinden can güvenliğine, lavvarlardan yüklemeye kadar her çalışma alanında yeni ve verimli teknolojiye yönelmeli ve "şok plan" dahilinde gerçekleştirilmelidir.

● Karo tesisleri, elektromekanik servisler ve tüm atölyeler geliştirilmeli ve üretken hale getirilmelidir.

● Başta demir-çelik sektörü olmak üzere, taşkömürünü girdi olarak kullanılan tüm kuruluşlar için TTK'nın ürünlerini gerçek değeriyle satınalma zorunluluğu getirilmeli ve devlet temsilcileri bu zorunluluğun yerine getirilmesi noktasında Zonguldak Meclisi'ne karşı yükümlü olmalıdır.

● Siyasi iktidarlar, her planlama yılının üç ay öncesinden ülkenin enerji gereksinimlerini Zonguldak Meclis'ine bildirmeli ve Meclis'ten alacağı yanıtı göre genel enerji ihtiyacını karşılayacak bir planlamaya gitmelidir.

●●● Ancak böyle bir yapılanmaya gidilirken, siyasi iktidardan tarihi bir talebin yerine getirilmesi istenmelidir. Bu da, en az yirmi yıllık bir süreden bu yana dünya ve Türkiye piyasalarının altında kömür satılmasından doğan farkın ve her yıl bütçeye konan ancak bir türlü gerçekleştirilemeyen yatırım paylarının siyasi iktidara tarafından borç olarak kabul

edilmesi ve bunların işletme kasasına hemen konmasının garanti edilmesidir.

Somut durumları gözönünde tutulmak kaydıyla özelleştirilmesi düşünülen tüm KİT'ler için önereceğimiz bu yapılanma bir yanıla yıllardır sermayenin çıkarları için zarara sokulan bu işletmelerin halkın yararına ve daha verimli olarak işletilmesini sağlayacaktır. Diğer yandan ise, biz işçi sınıfını her türlü değer ve zenginliği üretenleri, gelecekte yönetme bilinci ve alışkanlığı kazanmaya götürecektir. Daha insanca, daha hakça ve daha güzel bir dünya için her zaman her yerde sınıflar mücadelesi içinde yer almalı ve haklarımızın kazanmanın ucuyla kömürü sökercesine koparıp almayı bilmeliyiz

Eğer üretkenlerin, mutlaka yöneten de olacağına inanıyorsak, bugünden sarmanın altına belleme çekmeyi bildiğimiz kadar yönetmeyi de öğrenmeliyiz.

**DEMİRİ ERİTEN KÖMÜRÜN ATEŞİ
İKTİDARI DA ERİTECEKTİR...**

**ZONGULDAK BİZİMDİR BİZİM
KALACAKTIR.**

**BİZ ZONGULDAK'I KİMSEDEN ÖDÜNÇ
ALMADIK. ZONGALDAK BİZE
ATALARIMIZDAN MİRAS
ÇOCUKLARIMIZA BORCUMUZDUR!...**

demiri eriten kömürün ateşi
iktidarı da eritecektir.

"..... kazanmak ve kazandıklarımızı koruyabilmek için iki şeye ihtiyacımız var: birincisi domuz damı kurarcasına sıkılanmış bir örgütlülük... ikincisi yıllardır madenlere karşı sürdürülen "zarar ediyor, özelleştireceğiz, kapatacağız" yaygaralarını boşa çıkaracak ve hepimizin malı olan madenleri yaşatacak şok bir yatırım ve üretim planını uygulayacak Zonguldak Meclisini oluşturmak..."